

(Данас, 29.6.2012)

У нашој политици одавно нема никаквих демаркационих идеолошких или програматских црвених линија, јер је политика постала само део добро уигране политичке машинерије за освајање власти. Сада се као најуспешнији политичар проглашава лидер „реформисаних” социјалиста, чија се политичка доследност огледа у томе да ће увек наћи пут да пређе на страну победника, а при томе у овој изборној кампањи није показао ни елементарну лојалност коалицији која му је омогућила политичку ревитализацију, већ је водио промилошевићевску кампању као да припада опозиционом политичком корпусу.

Тако је једино он значајно политички профитирао остављајући на чистини Демократску странку да плати највећу цену њихове коалиције. Показало се да су те велике приче о реформисаним социјалистима најобичније политикантске тлапње, јер они нису променили ништа у начину вођења политике из времена када је С. Милошевић водио ову партију. Овакво предаторско схватање политике најбоље и најпрегнантније је изражено у ставу политичко-привредног функционера СПС Душана Бајатовића да су ”странке само фирме за експлоатацију власти, а политика је математика”.

Овај нама тако добро познати образац политичког деловања преузели су и додатно усавршили како ДС тако и остале наше странке и то је најогољенији и најбруталнији израз нултог стања српске политике који можемо препознати у изјавама већине страначких функционера. Изјава лидера најважнијег и у кампањи ДС недодирљивог лидера социјалиста, да је демократска револуција од 5. октобра 2000. године била узалудна и да није донела никакве позитивне резултате, јесте својеврсна освета историје.

ДС није реаговала ни на ову изјаву вероватно да не би окрњила свој тако драгоцен коалициони потенцијал, али у тој изјави има и горког зрна истине, јер двоструки пораз владајуће странке изнад свега је последица и израз изневеравања основних демократских идеја и републиканских вредности и идеала. Па великог таласа разочараности, и огорчености, који је сада доминантан код оног дела бирачког тела које је дуже од једне деценије подгревало наду да ће бити радикално промењен наслеђени начин партитократске и ауторитарне владавине и да ће доћи до афирмације владавине права, поделе власти, снажења јавности и слободних медија, решавања тешких и

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 30 јун 2012 11:20

драматичних социјалних проблема насталих након пљачкашке приватизације, елиминисања политичког утицаја тајкуна и праведније расподеле друштвеног богатства.

Сви су ови идеали и наде потрошене и зато се не треба чудити што је дошла до изражаја велика апстиненција и то у редовима оног бирачког тела које је било залога рушења старог режима, који је сада само променио своје обличје и претворио се у демократуру. Политички кредит је немилице трошен и сад је ДС неминовно морала доживети тежак изборни пораз. Борис Тадић је у изборној кампањи неколико пута покретао питање имовине коју он поседује, али није у томе проблем његове кампање, већ је главно питање колика је имовина његове страначке и функционерске свите и политичке клијентеле.

У току владавине продемократских и проевропских странака од 2000. године у ствари је драматично смањен и сужен демократски потенцијал нашег друштва, а у области политичке културе добили смо преовлађујући и све разорнији утицај политичког прагматизма у коме су могуће и прихватљиве све политичке комбинације, а политичка трговина постала је главно обележје нашег политичког живота. Тако је и створен затворени партијско клијентелистички олигархијски круг, а при томе је настављен процес све дубљег и драматичнијег раслојавања друштва. И сада је очигледно да су владајуће политичке елите окренуте након ових избора одбрани пре свега својих страначких, економских и клијентелистичких интереса.

Основно питање ових избора је било на који начин ће се артикулисати и каналисати велико незадовољство наших грађана, а резултати парламентарних избора нису дали у потпуности јасан одговор, јер очигледно је да СНС није успела да буде стварни политички израз социјалне кризе у нашем друштву без обзира што имају највећи број посланика у Парламенту. Али други круг председничких избора је показао да је још увек жива и делатна идеја и уверење да је суштина демократске власти у њеној смењивости, ограничености, политичкој равнотежи, уставности, подели и контроли власти и слободним медијима као корективу сваке власти, али и неопходности подстицања критичког дијалога и критичке свести. Велика апстиненција која има своју активну димензију означила је нулту позицију наше демократије и она се не може превладати ако не дође до суштинске ревитализације темељних демократских начела и републиканских врлина.

Оптуживати сада беле листиће и интелектуалце да су изневерили стратешке европске идеје владајуће ДС и њихово главно изборно опредељење да се поново бира мање зло и сигурна европска будућност само показује до које мере је ова странка остала затворена у свој олигархијско-клијентелистички круг плутајући и даље у свом виртуелном маркетиншком свету ослоњена на већ добрано истрошену политичку харизму њеног страначког лидера. При томе се показао очигледан дефицит у осмишљавању нове политичке алтернативе, која ће отворати перспективе развоја наше земље и при томе се суочавати са најтежим изазовима реалног живота, не правећи при томе труле политикантске компромисе са странкама које су у изборима показале да су више него нелојални савезници.